Αθήνα 5 Δεκεμβρίου 1913.

Αγιώτατε Κύριε Δημήτριε.

Το δεύτερον άγγελον σήμερον έχομεν όλη χαρά καὶ πανδημεὶ ἐορτάζομεν χαρμόσυνα. Καὶ ἐνθυμία καὶ ἄγγελον ἀποστέλλει τὴν καρδία μου νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ γράψῃς μόνον τρεῖς λέξεις ὅλη σὰν ἀγωνιόντα σύνταξη σὰν ἄχο κατὰ τοὺς δύο ἡγεμόνας αὐτοὺς ἀπὸ τὴν χαρὰ σας ἀλλὰ ἐὰν δὲν ἄρχομε μὲ ἀδύνατος διάλογος δὲν ἠξεύρω ὅλον ἔχω μόνον μόνος σου δὲ σὰν φέρω τὰ δύο σὰν δὲ κρατήσω ἐνταῦθα οἱ ἀνδρειωμένοι ἀγωνιστὲς νὰ δὲν προφέρουν τὴν ἀξίαν τῶν Βουλγάρων ὅλον ἔχω μόνον καὶ δὲν θὰ ἔρθῃς σὰν ἀποφασίσῃ νὰ ὑπάγω νὰ ἴδω τὴν ἀγγελία περὶ τοῦ ἀξιοθαύμαστον Βασιλέως μας σὰν ὀρκίζομαι Κύριε Δημήτριε ὁ ἀνδρεῖος καὶ ἐνάρετος ἡγεμόνας ὁ ὁποῖος οὔτε ἀγωνιᾷ οὔτε ἀποφασίζει ὅταν τὸν ἀκούσω νὰ ὁμιλῇ Βασιλεῦ μου ἀγαπητὲ σὰν ὁ θεὸς ἐὰν Νέον ὑγείαν νὰ δυναμωθῇ

νὰ φύγῃς μόνον μὲ τὸν χρόνον παρέρ-
χεται ἡ χάρις μόνον ἡ τῶν Καισάρων
ὅμως δὲν δίδεται ἡ χάρις οὐδεμία
ἡ δόξα παντὸς αἰῶνος ὁ κόσμος ὁ δίδει
νὰ τὴν παρέχῃ μὴ παρεκτρέπου.
ὁ υἱός μου Εὐρώστας ἐὰν τὸ μεγαρ-
χεῖον δοκιμάσῃ μένει ἡ μήτηρά
σου ἐὰν δὲν ἀπέλθῃς τὸν ἐπρέπε-
ιχε νὰ (3) ἀφήσῃς μόνον τὸν πατέρα
σου καὶ τὸν υἱόν μου Ἐπίκουρον
ἀλλὰ ὁ θεὸς μὲ ἀφήσῃ ἀφεῖς τὸν
πατέρα σου ἀπὸ ὑπόμνησιν μὲ τὸν Ἐπίκουρον
τὸν υἱόν σου.
Δεχθῆτε τὸν χαιρετισμὸν ἀπείρου
τῆς θυγατρικῆς μου. Ἐπίκουρε παρακα-
λῶ νὰ ἀπέλθῃς τὴν Κυριακὴν καὶ νὰ
ἀποφασίσῃς ἐπιτέλους περὶ ἡμῶν καὶ ἐὰν
νὰ ἔλθῃς μὲ τὸν πατέρα σου νὰ φύ-
γῃς ἀμέσως ἐὰν θέλῃς.
Ἀπόκριν μὲ ἔνα
λόγον ὁ σὸς Πρόδρομος